

Zdokonalování velení vojskům v soudobém boji

*Redakčně zpracovaný a zkrácený článek generálplukovníka
V. N. Končice, uveřejněný v sovětském časopise „Vojennaja
mysl“ č. 9/1987.*

Úspěch v soudobém boji, tak jako nikdy dříve, závisí na umění velitelů, štábů a dalších orgánů velení udržovat svazky a útvary v bojové pohotovosti, neustále hledat způsoby zkracování doby na přípravu boje, pevně a důrazně prosazovat do života přijatá rozhodnutí, předcházet nepříteli v činnosti, dosahovat nad ním převahy na rozhodujících směrech. V posledních letech bylo uděláno mnoho práce ke zdokonalení velení. Došlo ke zdokonalení náboru, přípravy a rozmístění důstojníků. Jsou vyvíjeny a zaváděny nové technické prostředky a automatizované systémy. Jsou upřesňovány struktura a funkce orgánů velení a zaváděny nejúčinnější metody jejich práce. Ovšem zásadní změny charakteru bojové činnosti v důsledku zavedení automatizovaných prostředků průzkumu a ničení v armádách NATO, včetně průzkumných úderných a průzkumných palebných systémů, vyžadují principiálně jiný přístup k velení vojskům.

Nejdůležitějšími předpoklady přestavby velení jsou:

- stále rostoucí význam faktoru času,
- zvětšení objemu úkolů velení,
- zvýšení požadavků na konkrétnost a optimálnost přijímaných rozhodnutí, rozpracovávání plánů a jejich zdůvodněních propočtů,
- nezbytnost vědeckého předvídání vývoje událostí,
- zavedení složitých technických prostředků do štábů,
- potíže při zabezpečení odolnosti systému velení.

Faktor času nabývá na rozhodujícím významu ve spojitosti s vyzbrojením vojsk rychle působícími prostředky ničení, které se vyznačují velkým dosahem, vysokou přesností a ohromnou ničivou silou, kromě toho dalším zvýšením mobility svazků, útvarů a jednotek, jejich schopností v krátké době organizovat přípravu na bojovou činnost, rychle uskutečňovat manévry, překvapivě a rozhodně vést úder. Všechno to vyžaduje nejprísnejší hospodárnost a dovedné využívání času. Je nezbytné bojovat o každou hodinu, každou minutu a přitom dodržovat známý princip — v každém případě více času ponechat podřízeným na bezprostřední přípravu boje. Snaha předjet nepříteli v činnosti, nakonec i v myšlení, musí pronikat veškerou činností velitelů a orgánů velení při přípravě a v průběhu boje. To je zvláště důležité při organizaci palebného ničení nepříteli a boje s pozemními prvky jeho vysoce přesných zbraní.

V soudobých podmínkách došlo k zásadnímu zvětšení objemu úkolů velení v důsledku vysoké dynamičnosti boje a spolu s tím rostoucí intenzitou práce orgánů velení, různorodosti a rychlého toku různých informací a rovněž složitosti jejich analýzy. Sběr údajů v zájmu svazků a útvarů je nyní uskutečňován z prostoru dvakrát většího než v letech Velké vlastenecké války. Spolu s tím se mění lhůty a periodičnost přicházení zobecněných údajů. Tak v letech minulé války velitel divize musel mít úplné informace o situaci zpravidla každou hodinu. V současných podmínkách tato norma nemůže být pokládána za optimální,

a to tím více, že většina údajů o nepříteli má bezprostřední vliv na přijetí rozhodnutí. Jestliže v minulosti např. údaje o jednotlivých dělech, odpalovacích zařízeních v měřítku divize neměly zvláštní význam při přijetí rozhodnutí, pak nyní, kdy jsou schopny používat municí velké mohutnosti, údaje o jejich rozmístění se staly krajně nezbytnými pro organizaci účinného palného ničení. Změnil se obsah informací o terénu. Kromě toho orgány velení jsou nyní donuceny řešit řadu nových úkolů, spojených s organizací radioelektronického boje, komplexní ochranou proti zbraním hromadného ničení a jiným prostředkům nepřítelů.

Tak vznikl svým způsobem rozpor mezi rostoucím objemem úkolů velení a podstatným zkrácením lhůt na jejich splnění. Může být úspěšně překonán hlavně dalším zvýšením kvality práce velitelů, štábů a jiných orgánů velení, kromě toho i zavedením a širokým používáním prostředků automatizace.

Značně se zvýšily požadavky na **zdůvodněné propočty přijímaných rozhodnutí a plánování boje.** I když tak jako i dříve v této zodpovědné práci nelze ignorovat zkušenosti a intuice velitele, hlavní při zabezpečení optimálnosti rozhodnutí jsou odpovídající propočty (poměr sil stran, bojové možnosti vlastních vojsk a nepřítelů, rozdělení sil a prostředků, množství a rozdělení materiálních prostředků atd.). Bez toho nelze udělat zdůvodněné kvantitativní a kvalitativní zhodnocení možností stran a předvídat vývoj událostí. Růst úlohy zdůvodněných propočtů je objasněn velkou různorodostí prostředků ozbrojeného zápasu s různými bojovými možnostmi, které vážným způsobem ovlivňují realitu plánování. Současně nabývají na významu i takové faktory, které dosud nelze kvantitativně vyjádřit, jako např. úroveň vojenské-
ho mistrovství, morální duch, bojové zkušenosti vojsk a jiné.

Nakonec je nutné brát v úvahu i zásadní změny, které probíhají v **technické základě velení.** Velitelsko-štábní vozidla zavedená u vojsk, vybavená soudobými prostředky spojení, pozorování, automatizace, navigace a zabezpečení života při jejich správném využívání, mohou zaručit rychlost a utajení předání informací na všech stupních. Spolu s tím hromadné zavedení radioelektronických prostředků ztěžuje řešení problému **zabezpečení utajení a ochrany systému velení proti rádiovému a radio-technickému průzkumu nepřítelů a stálosti jeho činnosti.**

Důležitou úlohu při přestavbě velení, při zvyšování jeho kvality současně s celým komplexem operačně taktických, organizač-

ně metodických, technických a psychologických opatření má **zdokonalování organizační struktury a funkcí orgánů velení.** Nejde přitom o zvětšení jejich početního stavu, ale o rozumnou konkretizaci úkolů velení, změnu rozdělení některých funkcí a stanovení optimálního složení odpovídajících orgánů, kromě toho i o zavedení a využívání technických prostředků ke zvýšení operativnosti práce funkcionářů. Při rozdělení povinností je nutné vycházet z principu přísné specializace. Je nutné ovšem brát v úvahu možnost vzájemné zaměnitelnosti a plánovat doplňkové úkoly, k jejichž plnění musí být připraveny určité orgány nebo funkcionáři.

V každém orgánu velení je účelné včas připravit nezbytné informační materiály, propočty, mapy, vzory a blankety dokumentů. **Všechno to bude napomáhat řešení problému optimálního vztahu tvůrčí a technické práce.** Dosud však bohužel nepůsobí ve prospěch tvůrčí činnosti velitelů a důstojníků štábů. Mnoho sil a času spotřebují na vyhotovování a rozmnožování mnohopočetných dokumentů, zvláště grafických.

Zdokonalování organizační struktury orgánů velení bude napomáhat růstu účhy vševojskového štábu při přípravě a zvláště v průběhu bojové činnosti. Ten musí být vskutku všudypřítomný, znát všechno a o všem vědět, pozorně reagovat na rychlé a náhlé změny situace, dovedně usměrňovat činnost druhých vojsk a speciálních vojsk ke splnění rozhodnutí velitele, k mobilizaci všech sil a možností k jeho uvedení do života. Toho je dosahováno systematickou prací důstojníků štábu u vojsk, organizací kontroly splnění vydaných nařízení, účasti při opatřeních k udržování bojové pohotovosti útvarů a jednotek.

Zvláštní místo v systému velení má **informační zabezpečení.** Nejúčinnějším způsobem jeho zásadního zkvalitnění je automatizace. S jejím využitím čas na sběr, studium, zpracování a vydání údajů o situaci se zkracuje. Spolu s tím i v podmínkách nedostatečného počtu prostředků automatizace jsou rezervy, které umožňují zvýšit účinnost informací. K nim patří zejména centralizace informačního zabezpečení ve vševojskových štábech. V mnohých z nich již dávno existuje jednotný způsob sběru, zobrazení, předání a výdeje informací, zpracování optimální grafikon předkládání lhůtních hlášení, stanovení pořadí používání technických prostředků spojení a automatizace, probíhá nepřetržitá kontrola včasnosti a úplnosti příjmu a odesílání různých hlášení.

Důležitým prostředkem zlepšení kvality informačního zabezpečení musí být výchova velitelů a štábů k vysoké výkonnosti.

Jde přitom o zvýšení jejich odpovědnosti za přesnost a pravdivost předkládaných návrhů a hlášení. Jen v tom případě může být vyloučena nezbytnost všemožných upřesnění, na což, jak po vrzují zkušenosti ze cvičení, je spotřebováno ještě nemálo času. Pozornost zasluhuje takový způsob, kdy velitelé a štáby přednášejí údaje o situaci bezprostředně z pracovních map. To umožňuje nejen zvýšit přesnost a operativnost získaných údajů, ale i dodržet určitou postupnost při objasnění situace, která se týká stavu vojsk, jejich složení, charakteru činnosti, zabezpečení, plánů atd. Kromě toho velitelé a důstojníci štábů mohou se navzájem lépe chápat v době rozhovorů na technických prostředcích spojení.

Jak je známo, **základem velení je rozhodnutí velitele.** Vzniká vždycky jako výsledek usilovné práce, dovednosti a projevu vůle velitele. Jeho myšlenkový proces, kromě bojové situace, vážně ovlivňují psychologické a fyziologické faktory. **Reálnými způsoby operativnosti při vypracování optimálního rozhodnutí s dodržováním jeho informačního a propočtového zdůvodnění mohou být:**

- neustálé rozvíjení aktivního tvůrčího myšlení, rozhodné zamítnutí štáblony,
- široké využívání matematických metod ve spojení s použitím prostředků automatizace.

Spolu s tím nelze přeceňovat možnosti automatizace, snažit se jen s jejím využitím řešit vzniklé problémy. Ať by byly jakkoli zdokonaleny technické prostředky velení, nikdy nemohou zaměnit tvůrčí možnosti velitele, jeho intuici, zkušenosti, vynalézavost, iniciativu. Automatizace má sloužit k rozšíření těchto možností, pomáhat veliteli a štábu v jejich tvůrčí činnosti.

Zkušenosti svědčí o tom, že se zvětšením objemu úkolů, podstatným zkrácením času na organizaci bojové činnosti při vypracování rozhodnutí, které velitel přijímá sám osobně, ještě více vzrostla úloha štábu, náčelníků druhů vojsk a služeb. Jen kolektivní a sladěné úsilí všech funkcionářů, kteří se podílejí na přípravě údajů a propočtů, může zkrátit lhůty a zabezpečit přijetí optimálního rozhodnutí, které odpovídá konkrétní situaci. Proto jedním ze způsobů zdokonalování tohoto procesu je racionální využívání možností důstojníků štábů a výpočetní techniky. Ovšem kolektivní práce v žádném případě nesnižuje úlohu velitele a není v rozporu s principem nedělní velitelské pravomoci. Ba co více, na jejím pozadí výrazněji se projevují organizační schopnosti velitele, který má úplnou odpovědnost za přijetí rozhodnutí a jeho realizaci.

Proces vypracování rozhodnutí nelze za-

měňovat za poradu s vyslýcháním rozsáhlých návrhů, s využíváním barevných a malovaných map. Navrhovat je nezbytné jenom to, co velitel potřebuje a tehdy, kdy to potřebuje. Je velmi důležité, aby ideu rozhodnutí dobře chápali podřízení.

Plánování boje je tvůrčí proces, v jehož průběhu je podrobně rozpracováno rozhodnutí velitele. Přitom jsou určovány postupnost, způsoby a lhůty splnění bojových úkolů, je rozdělováno úsilí vojsk podle úkolů a směrů činnosti, jsou rozpracovány otázky stranickopolitické práce, všech druhů zabezpečení a velení.

Ke zvýšení kvality plánování je velmi důležité zvládnout perspektivnější metody práce velitelů a štábů, maximálně uvažovat o reálných bojových možnostech vlastních sil a nepřítelů, předvídat průběh bojové činnosti. Zkušenosti ze cvičení svědčí o tom, že ne všechny rozpracovávané dokumenty při plánování jsou využívány k velení vojskům v dynamice boje, i když jejich příprava a vypracování vyžadují značné síly a mnoho času. Kvalifikovaní odborníci se často zabývají přípravou nepotřebných dokumentů pro boj (někdy využívaných náčelníky při přednášení návrhů). Někteří velitelé a náčelníci více pozornosti věnují ne přesnosti a jasnosti zobrazení situace, ale barevně zpracované mapě. Někdy se to vydává dokonce za jediný příznak vysoké štábní kultury. Takový přístup k věci nakonec snižuje operativnost a praktické usměrňování plánování. Je nezbytné snažit se o to, aby zpracované dokumenty byly využívány nejen při plánování, ale i v průběhu bojové činnosti.

Existují dva způsoby řešení tohoto problému:

1. Značné zmenšení objemu a množství bojových dokumentů, zjednodušení jejich obsahu a zpracování. Každý dokument musí být jednoduchý a vhodný, rozpracováván ne jako výkaz, ale pro využívání v průběhu bojové činnosti.

2. Vybavení štábů rozmnožovací a kopírovací technikou, prostředky mechanizace zakreslení situace na mapu a fotografické dokumentace.

V obou případech se podstatně zkracují ztráty času na neplodnou činnost důstojníků štábů, což podstatně zvyšuje podíl jejich tvůrčí práce.

V současné době jsou vypracovávány a jednou provždy v praxi zavedené klasické **metody práce velitelů a štábů při přijetí rozhodnutí, doručení úkolů a organizaci součinnosti.** Charakter vševojskové boje, zvláště v počátečním období války, vyžaduje ovšem tvůrčím způsobem přistupovat k jejich využívání. Jen konkrétně

vzniklá situace a především faktor času jsou základem použití té či oné metody.

Nachází-li se svazek nebo útvar ve výchozím prostoru v pohotovosti k bojové činnosti, metody práce velitele a štábu po obdržení bojového úkolu se mohou přibližovat klasickým. Obdrží-li bojový úkol v průběhu přesunu vojsk z prostorů stále dislokace k soustředění ve výchozím prostoru, poslušnost a obsah práce při organizaci bojové činnosti mohou být poněkud jiné.

Rozhodnutí a jiné dokumenty je účelné vypracovat na pracovních mapách velitelů a důstojníků orgánů velení s napsáním nezbytných údajů v pracovních sešitech vykonavatelů. Úkoly podřízeným je nutné vydávat při osobním styku a na technických spojevacích prostředcích s dodržením utajení. Nemusí být speciální čas na sladení činnosti vojsk. Proto pokyny velitele k organizaci součinnosti musí být vydávány podřízeným současně se stanovením bojových úkolů.

Další zdokonalování metod práce velitele a štábu bude podle předpokladů probíhat na základě širokého zapojení prostředků automatizace a použití metod vědecké organizace práce.

V řádech v zobecněné podobě jsou soustředěny a objasněny praktické zkušenosti vojsk. I když v nich nejsou speciální ustanovení o vědecké organizaci práce, její podstata prostupuje všemi hlavy, ve kterých jsou objasněny způsoby a poslušnost práce velitelů a štábů při přípravě a v průběhu boje.

Pracovat v souladu s principy vědecké organizace práce znamená:

- ve všem postupovat v souladu s požadavky řádů a předpisů,
- používat je tvůrčím způsobem a projevovat rozumnou iniciativu, činnost, samostatnost a aktivnost,
- dodržovat princip plánovitosti a cítělosti v práci.

Neméně důležitý význam má soustředění úsilí orgánů velení na plnění hlavního úkolu, vysoká odpovědnost vykonavatelů, spolehnout se na ně s neustálou kontrolou a poskytnutím pomoci.

Zdokonalení vyžaduje **organizace součinnosti**, protože objem otázek, které musí být sladěny, neustále narůstá. Vyplyvá z zkušeností z Velké vlastenecké války a v soudobých operacích je podmíněno zvětšením hloubky bojových úkolů, počtem součinnostních vojsk a růstem jejich bojových úkolů, počtem součinnostních vojsk a růstem jejich bojových možností. **Jen komplexní využití sil a prostředků, které se zúčastní boje, zabezpečuje jejich účinné**

použití, zvyšuje celkové bojové možnosti vševojskových svazků a útvarů.

Základy součinnosti tkví v rozhodnutí velitele, které se potom podrobně rozpracovává. Bezprostřední práce při organizaci součinnosti se uskutečňuje v terénu do hloubky viditelnosti a na plastických stolech do hloubky celého úkolu. V závislosti na délce času, úrovni připravenosti velitelů a štábů a možnosti jejich shromáždění může být řešena metodou pokynů, návrhů podřízených, způsobem postupného probírání otázek k použití sil a prostředků s rozehrou hlavních taktických období. Jak ukazují zkušenosti z Velké vlastenecké války, v případě vysoce kvalifikované přípravy velitele a štábu bylo na ni spotřebováno nemnoho času.

K tomu, aby byla dále zdokonalována práce při organizaci součinnosti, je nezbytné:

- projevovat maximum aktivnosti, houževnatosti a tvůrčí práce při sladění činnosti sil a prostředků s přihlédnutím ke konkrétním podmínkám situace a bojovým možnostem,

- správně určovat cíle součinnosti při plnění každého postupně plněného úkolu vojsky,

- zlepšovat včasnou přípravu velitele na práci v terénu nebo na plastickém stole.

Ve spojitosti s tím je účelné, aby štáb rozpracoval přesný plán práce v terénu, ve kterém je nutné určit složení skupin, místa a dobu pobytu na nich, kromě toho i otázky, které podléhají sladení.

Zkušenosti ze cvičení svědčí o tom, že velitel při organizaci součinnosti často vyslyší v plném rozsahu podle každého úkolu návrhy náčelníka průzkumu, náčelníků druhů vojsk a služeb. Přitom zpravidla souhlasí nebo nesouhlasí s jejich závěry. Omezovat se pouze tímto postupem není vhodné. V každém případě otázka řízení po celý čas musí být v rukou velitele. Osobně řídí veškerou práci, upřesňuje odpovídajícím funkcionářům jednotlivé otázky a kontroluje stupeň pochopení jejich úkolů, způsobů a času splnění. Ostatní účastníci jen krátce odpovídají na otázky velitele v průběhu organizace součinnosti.

Umění velení v mnoha směrech je určováno uměním organizovat a upřesňovat kontrolu přípravy vojsk na nadcházející činnosti a v průběhu plnění stanovených úkolů. V poslední době jsou nezaslouženě zapomínány zkušenosti z minulé války, kdy po vypracování rozhodnutí velitelů část důstojníků štábů byla vysílána k útvarům i jednotkám s úkoly kontroly a poskytnutí pomoci. Důstojníci štábů, kteří vyjžděli k vojskům, prověřovali velitele všech stupňů ze znalosti bojových úkolů, jejich správ-

ného chápání, kontrolovali včasnost a způsob vyjití útvarů a jednotek do výchozího prostoru, organizaci všech druhů zabezpečení, zvláště průzkumu a maskování, zásoby munice, pohonných hmot a potraviny, vybudování velitelských stanovišť a pozorovatelů, reálnou připravenost vojsk na zahájení bojové činnosti atd.

V současných podmínkách úloha kontroly se nesnižuje, ale naopak, podstatně vzrostla. Každé neplnění nebo nepravdivý návrh mají těžké následky. Není-li kontrola, vede to k nesplnění úkolu. Proto je nutné vytvářet takovou situaci, aby každý velitel nebo důstojník štábu věděl, že splnění vydaných nařízení, stejně tak jako obsah jeho návrhů, mohou být prověřeny. A proto je nutné, aby nadřízení náčelníci ne slovy, ale skutkem a v práci uznávali kontrolu za nedílnou součást procesu velení vojskům a prakticky na všech cvičeních věnovali této otázce maximální pozornost.

Zdokonalování velení vojskům je nemyslitelné bez přestavby celého systému přípravy kádru. Hlavní je, aby velitelé a důstojníci orgánů velení všech stupňů si osvojili praktické návyky v práci ke splnění jejich funkčních povinností.

Je-li zapotřebí analyzovat, kolikrát v roce velitel praporu nebo pluku přijímá rozhodnutí pro „boj“ a reálně organizuje jeho plnění, pak je zřejmé, že ne tak často. A právě to je hlavní v profesionální přípravě každého velitele a důstojníka štábu. Je otázkou, zda každý velitel roty, praporu, pluku vždycky čte vojenskou literaturu a využívá všech doporučení, nových účinných metod ve své činnosti. Odpověď může být jen záporná.

Proto důležitým směrem zdokonalování praktických návyků velitelských kádru ve velení vojskům je systematické konání speciálních zaměstnání a nácviků s využitím ráďových prostředků, тренаžерů, prostředků automatizace, dokumentů utajeného velení. Dosáhnout spolu s tím stanoveného cíle není možné bez hlubokých a pevných znalostí teorie vojenského umění, bojové techniky, výzbroje, organizace vojsk a jejich možností.

Při zvyšování teoretických znalostí a praktických návyků důstojnických kádru v oblasti velení vojskům hrají určitou úlohu nejen vysoká úroveň velitelské přípravy, ale i jejich samostatné studium. Ovšem do té doby, pokud samostatná práce nebude skutečně organizována, nebude stanovená tematika teorie velení a nevyčleněn čas na získání návyků používání prostředků automatizace, nepodaří se dosáhnout kladných výsledků.

Základ vojenského mistrovství velitelů

závisí na jejich umění pracovat v terénu při organizaci boje a velení jednotkám a útvarům v průběhu bojové činnosti. Tomu je nutné věnovat pozornost v systému jejich přípravy. Zaměstnání v terénu musí probíhat poučně s vysokou účinností, napomáhat narůstání získaných znalostí a návyků.

Největší možnosti při rozvíjení praktických návyků ve velení vojskům mají speciální zaměstnání a nácviky na učebnách a v terénu s použitím spojovacích prostředků, dokumentů pro velení vojskům a prostředků automatizace. Směřují ke zdokonalování návyků organizátorské práce funkcionářů při sběru, analýze a zobecnění údajů situace (včetně využití prostředků automatizace), přípravě a návrhu závěrů velitelů k přijetí rozhodnutí, doručení úkolů útvarům (jednotkám), plánování boje, organizaci součinnosti, všech druhů zabezpečení a velení.

Nelze připouštět, aby štábní nácviky probíhaly případ od případu. Jsou důležité jako systém, jehož základem je soudobá vědecká a technická úroveň, dále efektivní metody výcviku, přísná posloupnost při zdokonalování velení vojskům.

Začínat je zapotřebí plánováním obsahu a času uskutečnění opatření při organizaci velení vojskům na nejbližší období a vzdálen u perspektivu. Jestliže např. na cvičeních v září je nezbytné prověřit, jak velitelé a důstojníci štábu ovládají znalosti a praktické návyky, pak již v prosinci předchozího roku je účelné procvičit odpovídající funkční povinnosti důstojníků štábu, v lednu až únoru uskutečnit nácviky práce se spojovacími prostředky v podmínkách stálé dislokace (v březnu s výjezdem do pole), v dubnu a květnu velitelsko-štábní nácviky se spojovacími prostředky na učebnách a v terénu, v červnu velitelsko-štábní cvičení a v srpnu nácviky k odstranění dříve zjištěných nedostatků.

Důležitou úlohu při zdokonalování velení hraje současná **učební, výcviková a materiální základna**, vytvořená jak ve stálých, tak i polních podmínkách. Zkušenosti ukazují, že především je nutné pracovat v terénu, mnohokrát procvičit všechny prvky činnosti funkcionářů jednotlivě a komplexně na тренаžере, které imitují všechny podmínky, ve kterých se bude uskutečňovat velení vojskům v reálném boji. Takové тренажеры zahrnují makety velitelsko-štábních vozidel, které jsou vybaveny prostředky pozorování, spojení a automatizace. S jejich využitím jsou řešeny mnohé otázky velení v situaci dvoustranné bojové činnosti, kdy obě strany reálně pracují a každá z nich se snaží dosáhnout vítězství.

Mezi vzájemně bojujícími stranami na jedné maketě terénu je modelována rozehra bojové činnosti v souladu s jejich rozhodnutím.

Na trenažérech je možné zdokonalovat návyky práce na spojovacích prostředcích (v sítích velitele, náčelníka štábu a dalších funkcionářů). Na takových zaměstnáních je dosahováno toho, že velitel rychle pochopí své podřízené a naopak. Kromě toho jsou získávány návyky, které umožňují rychle zakreslovat situaci na mapu, jasně o ní informovat, přesně a krátce vydávat v ráďových sítích a prostředky automatizace nařízení a pokyny, včetně součinností. Trenažér zabezpečuje procvičení prakticky všech procesů velení, pomáhá

podstatně zvýšit profesionální přípravu velitelů a důstojníků štábů.

Zaměstnání organizovaná k velení vojskům na dvoustranných několikastupňových (divize-pluk-prapor) nácvicích umožňují nejen procvičovat určité zásady, ale i rozvíjet tvůrčí schopnosti velitelů a důstojníků štábů. Napomáhají hledání nové, pro nepřítele neočekávané efektivní činnosti, kromě toho i úspěšnému plnění úkolů ve složité bojové činnosti.

Využívání současné učební, výcvikové a materiální základny, přesně procvičovaného systému, pravidelných nácviků, dovedná aplikace zkušeností ze cvičení a lokálních válek — to jsou nejdůležitější směry zdokonalování velení vojskům.